

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΓΕΘΣΗΜΑΝΗΝ.

Ἡ ἐορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων τὴν Κυριακὴν, 15^η /28^η Αὐγούστου 2011, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐπὶ τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος εἰς Γεθσημανὴν. Κατ' ἀρχαιοτάτην παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ Ἱερὸν τοῦτο Μνῆμα ἐνεταφίασαν τὸ σκῆνωμα τῆς Θεοτόκου οἱ Ἀπόστολοι, μετενεγκότες αὐτὸ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου ἐπὶ τοῦ λόφου Σιών, ἔνθα ἐκοιμήθη.

Ἐπὶ τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος διαφυλαχθέντος ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς Ἐκκλησίας ὠκοδόμησεν ἱερὸν ναὸν ἡ Ἁγία Ἑλένη. Οὗτος διεμορφώθη εἰς τὸ σχῆμα εἰς τὸ ὁποῖον διατηρεῖται μέχρι σήμερον, σταυροειδὲς ἄνευ τρούλλου ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας, τὸ 417 μ.Χ.

Εἰς τὴν νοτιοανατολικὴν πτέρυγα αὐτοῦ εὐρίσκεται ὁ τάφος τῆς Θεοτόκου, λαξευμένος ἐπὶ βράχου εἰς σχῆμα σώματος ἀνθρώπου, ὡς ἐμφαίνεται μέσῳ τοῦ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐντοιχισμένου ὑαλοπίνακος.

Εἰς τὸ πάνσεπτον προκύνημα τοῦτο ἐωρτάσθη κατὰ τὴν ὥς ἄνω ἡμέραν ἡ ἀποκορύφωσις τῶν ἐορτῶν τοῦ Δεκαπενταυγούστου, ἡ Κοίμησις δηλονότι τῆς Θεοτόκου μέ ὅλην τὴν πρέπουσαν τάξιν, λαμπρότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν.

Ἀφ' ἐσπέρας, τὴν 3.00 μ.μ. ἐτελέσθη Μέγας Ἑσπερινός, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους.

Τὴν πρωΐαν ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ἐτελέσθη πανηγυρική θεία Λειτουργία ἐπὶ τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος ὡς Ἁγίας Τραπέζης, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μακαριότητος τοῦ Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, Βόστρων κ. Τιμοθέου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἀγιοταφίτων, καὶ τῶν παρεπιδημούντων, Σεβασμιωτῶν Μητροπολιτῶν Κισάμου καὶ Σελίνου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης κ. Ἀμφιλοχίου, Τανάγρας καὶ Φωτικῆς κ. Πολυκάρπου, Ταμασοῦ καὶ Ὀρεινῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου κ. Ἡσαίου, ἱερομονάχων καὶ ἱεροδιακόνων.

Ἀθρόα καὶ πανευλαβὴς ὑπῆρξεν ἡ συμμετοχὴ τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας ἐξ ἐντοπίων Ἱεροσολυμιτῶν, ἐξ Ἀραβοφώνων δι' εἰδικῆς ἀδείας τῶν Ἰσραηλινῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν προσελθόντων ἐκ τῶν κατεχομένων καὶ μὴ κατεχομένων Παλαιστινιακῶν περιοχῶν, ἐκ προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Κύπρου, Ρωσίας, Οὐκρανίας καὶ Ρουμανίας, παρουσίᾳ καὶ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου.

Οὗτοι ἤναπτον τὰ κηρία καὶ ἐπλήρουν τὰς βαθμίδας τοῦ Ναοῦ, διαρκούσης τῆς θείας Λειτουργίας, μετ' αὐτὴν δὲ προσεκύνουν τὸ Θεομητορικὸν Μνῆμα καὶ τὴν νοτίως τούτου τοποθετημένην εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐψάλησαν τὴν προτεραίαν τὰ Ἐπιτάφια Ἐγκώμια.

Πρὸς τὸ εὐλαβὲς ἐκκλησίασμα ἐκήρυξε τὸν θεῖον Λόγον ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἔχοντα ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα καί τῶν Χερουβίμ ἐνδοξοτέρα καί πάσης κτίσεως τιμιωτέρα, ἡ δι' ὑπερβάλλουσιν καθαρότητα τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσὶ σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν καί σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς καί ἡμῖν δωρεῖται τό μέγα ἔλεος», ψάλλει ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Ἡ ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας κατέχει κεντρικὴν θέσιν εἰς τὴν λειτουργικὴν πράξιν τῆς Ἐκκλησίας. Καί τοῦτο, διότι ἡ ἐκ Ναζαρέτ Παρθένος Μαρία κατέστη, ὡς λέγει ὁ ὑμνωδός, «δοχεῖον τῆς αἰδίου οὐσίας τῆς θεότητος».

Μέ ἄλλα λόγια, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἔλαβε διὰ Πνεύματος Ἁγίου σάρκα καί ἐνηνθρώπησεν ὁ Θεός Λόγος, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης: «Καί ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καί ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν Αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός, πλήρης χάριτος καί ἀληθείας», (Ἰωάν. Α' 14).

Ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἡ Παναγία ἀξιῶνεται τοιαύτης μεγάλης καί ἀνεκφράστου χάριτος νὰ γίνῃ μητέρα τοῦ Θεοῦ Λόγου, νὰ γίνῃ Θεοτόκος διὰ τοῦτο καί ἀναδεικνύεται οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, τῶν χερουβεὶμ ἐνδοξοτέρα καί πάσης κτίσεως τιμιωτέρα.

Τό ἐξαίσιον τοῦτο μυστήριον διατυπώνει ὑμνολογικῶς ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Μελωδὸς ἐγκωμιάζοντας τὴν κοίμησιν, τὸν θάνατον τῆς Θεοτόκου Μαρίας: «Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι ἐν σοὶ Παρθένε Ἀχραντε, παρθενεύει γάρ τόκος καί ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος, ἡ μετὰ τόκον Παρθένος καί μετὰ θάνατον ζῶσα σῶζεις αἰεὶ Θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν σου».

Εἰς τό πρόσωπον τῆς Παναγίας ἐφανερώθη πλήρως κατὰ τρόπον μοναδικόν καί ἀνεπανάληπτον τό κήρυγμα τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας καί ζωῆς. «Εγὼ εἰμι, λέγει ὁ Κύριος, ἡ ὁδὸς καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή», (Ἰωάν. 14,6). Νὰ λοιπὸν διατί ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ἀναφωνεῖ: «παρθενεύει γάρ τόκος καί ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ θάνατος τῆς Παναγίας προεξασφαλίζει τὸν ἐν Χριστῷ θάνατον, δηλαδή τὴν αἰώνιον ζωὴν. Διὰ τοῦτο ὁ ὑμνωδὸς λέγει: «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἐν μνημείῳ τίθεται καί κλῖμαξ πρὸς οὐρανόν ὁ τάφος γίνεται..., τάφον γάρ οἰκήσασα ἔδειξε Παράδεισον».

Τό γεγονὸς δέ τοῦτο ἀδελφοί μου καταγγέλλει καί μαρτυρεῖ τό εἰς αὐτόν τοῦτον τὸν τόπον τῆς Γεθσημανῆς σφζόμενον καί ὑπὸ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος διακονούμενον θεομητορικόν Μνῆμα, πέριξ τοῦ ὁποίου, ὡς ἄλλοι Ἀπόστολοι, ἐκ περάτων τῆς γῆς συνηθορίσθημεν ἐνθάδε, διὰ νὰ τιμήσωμεν χρεωστικῶς καί εὐχαριστιακῶς τὴν κεχαριτωμένην Μαρίαν, τὴν ἀναδειχθεῖσαν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, θρόνον τοῦ Ὑψίστου καί τοῦ ἀεννάου (αἰωνίου) φωτός Μητέρα.

Τὴν «μητέρα τοῦ ἀεννάου φωτός», τό «δοχεῖον τῆς αἰδίου οὐσίας τῆς θεότητος» καί τὴν «πηγὴν τῆς ἐνσάρκου ἀληθείας καί ζωῆς» παρακαλέσωμεν καί ἡμεῖς,

ἀδελφοί μου, μετὰ τοῦ ὕμνωδοῦ λέγοντες: «Ἡ γάρ ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἐαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότου ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται, ἦν ὡς μητέρα τοῦ θεοῦ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν καὶ λέγομεν, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογοῦντας σέ θεοτόκον ἀπὸ πάσης περιστάσεως, λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν...», καὶ εἰρήνευσον τοὺς λαοὺς τῆς περιοχῆς ἡμῶν καὶ τὸν κόσμον ᾅπαντα. Ἀμήν.

Τῆς θείας Κοινωνίας μεταδοθείσης, τοῦ ἀντιδώρου διανεμηθέντος, τῆς ἀπολύσεως γενομένης, ἐν μέσῳ τοῦ πιστοῦ λαοῦ ζητοῦντος τὴν Πατριαρχικὴν εὐλογίαν, ὁ Μακαριώτατος μετὰ τῆς Ἀρχιερατικῆς καὶ Ἱερατικῆς Συνοδείας ἐξῆλθε καὶ ἦλθεν ἐπὶ τοῦ ἁνωθεν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ κειμένου ἡγουμενείου. Ἐνταῦθα ὁ καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης ὁσιώτατος π. Νεκτάριος προσέφερεν ἀναψυκτικά καὶ ἀρτύσιμα γλυκίσματα εἰς ἀναψυχὴν πάντων.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder